

Møtte våren på vingård

GODE DAGER | Eli Anne Langen i rollen som vertinne for sine faste gjester fra Romerike. Fra venstre Hilde Hantveit, Trine Myrseth, Kristin Berg, Ingrid Schrøder Jansson og Grete Nilsen.

Venninekvintetten fra Romerike har gjort det til en like årlig som vårlig tradisjon å avlegge vingården Tenuta il Sogno – Drømmegården – et ukelangt besøk i begynnelsen av mai.

reise

Ola Rye | tekst og foto

– En tradisjon vi har holdt på i seks år. En skikkelig tuppetur uten mann og barn. Dette er vel det nærmeste leirskole for voksne vi kan komme, mener den glade gjengen.

De er på ingen måte eksperter på vin eller vindyrking, men som de sier:

– I utgangspunktet skilte vi ikke mellom stort annet enn god vin og sur vin, men med vårt vinnykende vertskap, Eli Anne Langen og Frode Refstad som nærmest er et levende leksikon på mat og vin, har vi ikke klart å unngå et og annet i årenes løp. Vi har i hvert fall lært oss å sette pris på vinene ikke bare fra denne gården, men fra hele Piemonte, sier Trine Myrseth.

Leier bil

Jentene leier bil mens de er her. Det gir muligheter for å utforske omgivelsene.

– For ikke bare er dette et utrolig område for vin. Minst like spennende er Piemonte i matveien. En mathandel på de mange markedene her, er noe helt annet enn å handle på super'n hjemme, fastslår Hilde Hantveit.

– Men hva med ektemennene, unner dere ikke dem den samme opplevelsen?

– Jo da, men ikke samtidig. De har også sitt årlige besøk her, på høstparten. Da er det vår tur til å ta tønnen på hjemmebane.

Venninekvintetten har kjent vindyrkerne helt siden de tok over gården.

– Herlige og utradisjonelle folk som har våget det store spranget. Men det kan de selv fortelle mye bedre om enn oss, sier kvintetten og overlater fagligheten til vertskapet:

800 millioner

Eli Anne Langen og Frode Refstad hadde en drøm om å leve av vinproduksjon alene da de kjøpte sin egen gård i Piemonte for åtte år siden. Gården ble deres for drøyt 800 millioner. Og selv om vi snakker om datidens lire, hvor det må strykes to nuller og deretter deles to for å komme i nærheten av norske kroner, har det vært tøffe tak for å forrente kjøpet.

– Allerede ganske tidlig spedde vi på med overnatting, og nå har eiendoms-megling kommet til som vårt tredje ben. Grovt sett utgjør disse bena hver sin økonomiske tredel, sier ekteparet.

Hjemme på Tenuta il Sogno er det travle tider tidlig i mai. Også i Nord-Italia har det vært en kjølig vår, og vekstene ligger rundt 14 dager etter normalt skjema. Verst er det for fruktdyrkerne i nabolaget som har opplevd noe så sjeldent som frost i blomstringen. Likevel er det vakkert

ET GODT LIV |

– Etter åtte år som vingårdseiere har vi blitt mer rike på erfaringer enn på penger. Men vi lever et godt liv, sier Eli Anne Langen og Frode Refstad.

grønt og vårlig i det bakkede og vinranke-bekledd området som omgir eiendommen. Hadde de to vinbøndene kunne leve av utsikt og vakre omgivelser, hadde det vært enkelt å sikre levebrødet. Så enkelt er det imidlertid ikke – heller ikke i Italiens hjerteområde for produksjon av høykvalitetsvin.

Mager bondebakgrunn

Deres bondefaglige bakgrunn var - forsiktig sagt - svært begrenset de startet opp i 2002. De hadde begge slitt bakenden på kontor i sitt «tidligere liv» - med økonomi, logistikk og transport som fagområder. I tillegg var ektemann Frode en ivrig og dyktig vinkjenner.

– Vi trodde vi kunne mye om vin og vinproduksjon da vi startet opp. Når det kom til praksis, viste det seg fort at vi hadde mange og svarte huller i vår viten. Dette var vel den første overraskelsen vi fikk. Den andre kom omtrent samtidig. Vår forestilling om at vindruene, i kombinasjon med perfekt jordsmonn og rikelig

med sol, gjør jobben sin selv; den kunne knapt ha vært mer gal. Den barske realiteten er at dyrkingen består av mye, hardt – og manuelt arbeid. Selv om vi bare har en liten eiendom, består den av over 30.000 vinstokker som alle krever individuell omsorg. Da vi jobbet i Norge, var vi ofte slitne i hodet etter endt arbeidsdag. Nå vet vi utmerket godt hva det vil si å være fysisk slitne. Men så lenge hodene er friske og fornøyde, er ikke det noe problem, fastslår Eli Anne Langen og Frode Refstad.

Travle sommermåned

De to-tre neste månedene er årets travleste tid for ekteparet. Nå skal plantene stelles for best mulig vekst, villskudd skal knipes og bunnvegetasjon holdes i sjakk. Dette er tiden for pleie av markene.

– De to ukene vi ligger på etterskudd betyr egentlig ingenting. Det er de neste månedene hvor været vil bestemme kvaliteten på druene som skal høstes i månedsskiftet september/oktober.